

Журка

Миленко Матицки

Срце

Овај роман је написан у виду дневника дечака Ендрика, ђака трећег разреда основне школе. Он нам препричава своје догодовштине и описује нам особе које је упознао током те школске године.

Најомиљенији лик из романа био ми је њихов учитељ. Он није имао породицу, и говорио је да су његови ђаци једини које има. Није био строг према њима, а ипак су га поштовали. Учио их је многим животним вредностима.

Амичис је кроз овај роман дотакао многе савремене теме. Веома ми је било занимљиво читати о томе. Људи се нимало нису променили кроз ових сто година. Још увек срећемо људе који се хвале својим материјалном имовином, оне који гледају попреко особе које се облаче скромније од њих, које долазе из неких других места, који су друге вере или боје коже. Наравно, нађу се и они који не гледају особу по изгледу или његовом пореклу, већ по ономе што крије у дубини душе. То је оно што сам научила у овом роману. Није важно да ли имаш скуп телефон или скупе патике, људи ће те ценити због многих других ствари. Иако скоро сваки дан слушамо о овоме, мало је оних који то и заиста поштују.

На мене је највећи утисак оставио део у коме су Ендрикови пријатељи почели да зезају једног дечака јер је сиромашан и због тога што му је мајка болесна. Била сам јако затечена јер није фер смејати се туђој патњи. Уместо да се саосећају са њим и да му помогну да превазиђе то сатње, они су му још више отежавали. Било ми је драго када је њихов учитељ дошао и натерао их да се извине.

Препоручила бих ову књгу свакоме ко је мислио да је виша класа од некога само због тога што је богатији. Мислим да би ова књига многим помогла да се преиспитају. Шта вреди богатство ако си неваспитан и ако имаш предрасуде о свима. Материјалне ствари су нешто што дође и прође. Али оно што нико не може да ти узме је твоје знање. Такође ова књига говори и о многим другим стварима. О вредности пријатељства, јунаштва, племенитости, поштовања. Драго ми је што сам је прочитала и што сам кроз њу научила доста нових ствари.

